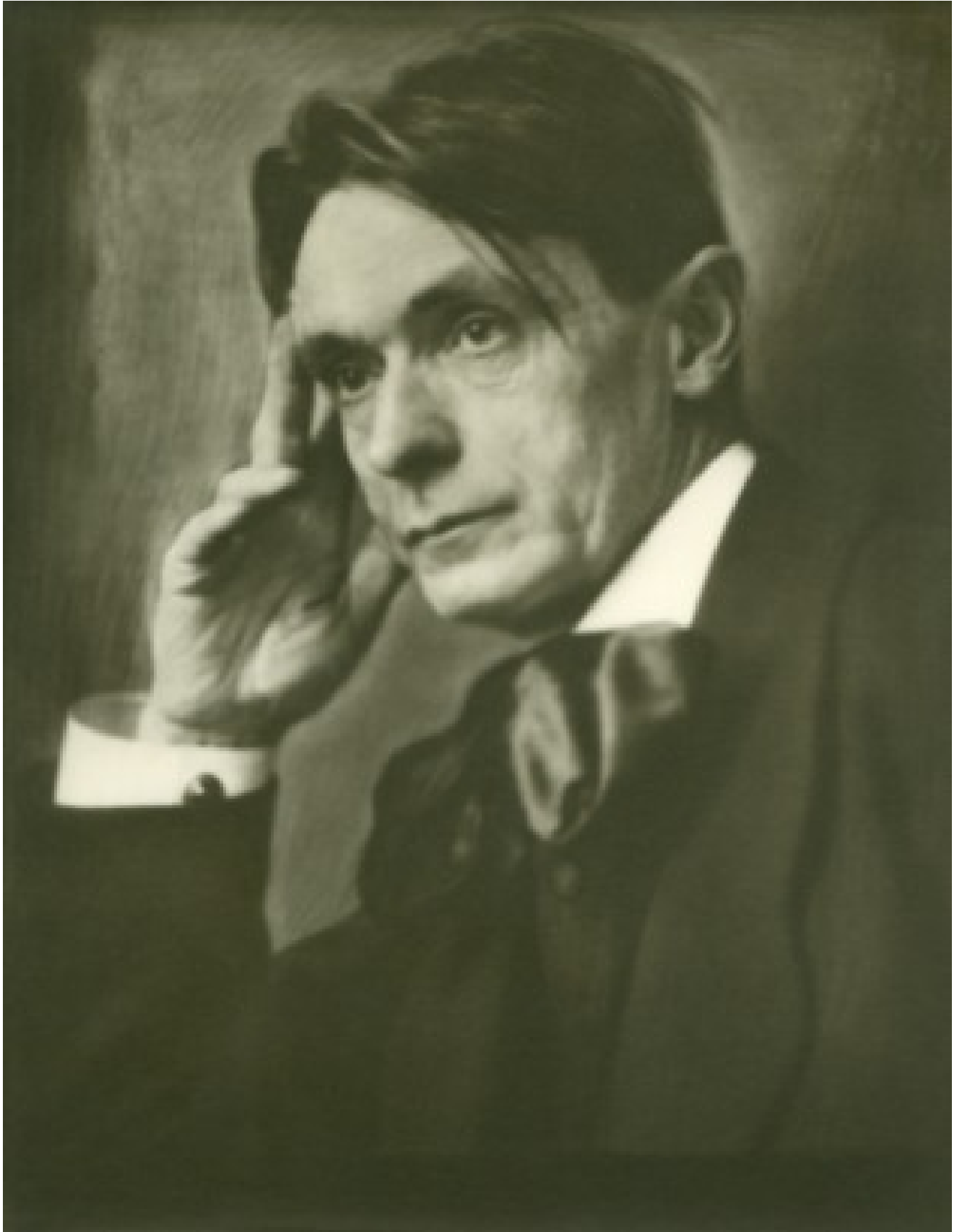

DR.RUDOLF STEINER

*ARIMANSKA
OBMANA*

ZIRICH-1919.

DR. RUDOLF STEINER

ARIMANSKA OBMANA

Rudolf Steiner,

Zurich - 27.listopad 1919.

U obraćanju javnom slušateljstvu danas u vezi najvažnijeg pitanja našeg vremena, velika je razlika ako se priča iz znanja o dubljim silama svjetsko-povijesne evolucije, odnosno, iz znanosti inicijacije, ili ako se priča bez takvoga znanja. Relativno je lako pričati o modernim pitanjima ako se oslanjamo na podatke vanjskoga znanja koji se smatraju znanstvenim, praktičnim, i tako dalje. Ustvari je, naime, iznimno teško pričati o tim pitanjima sa gledišta znanosti inicijacije - iz koje je izvedeno sve sa čime se mi moramo baviti na ovakvim okupljanjima kao na ovom našem danas. Za onoga tko govori sa toga gledišta o problemima današnjice zna da mu se suprostavljaju ne samo povremena, subjektivna mišljenja onih kojima se obraća. On također zna da je veliki dio čovječanstva danas već pod kontrolom, od jedne ili druge strane, Arimanskih

snaga kozmičke prirode koje bivaju sve snažnije i snažnije. Da bih objasnio šta mislim pod time, moram vam izložiti neku vrstu povijesnog pregleda o podosta dugom periodu ljudske povijesti.

Iz različitih tvrdnji koje su bile ovdje predočene i koje ćete također naći u nekim mojim predavanjima, vi znate da mi moramo staviti početak našeg modernog doba u sredinu 15. stoljeća. Uvijek smo ovaj period zvali - koji je maltene tek na početku - Petom Post-Atlantskom epohom. Ona je zamjenila Grčko-Latinsku epohu, koju računamo od sredine 8 st. pr. kr. do sredine 15. st.; i još nadalje, imamo Egipatsko-Babilonsku epohu [Egyptian-Chaldean epoch]. Ja sam tek toliko ukazao na ovo tako da biste se mogli sjetiti gdje smo, u ljudskoj evoluciji u cijelini, postavili epohu u kojoj osjećamo sebe kako stojimo kao moderni ljudi.

Sada znate da se na kraju prve trećine Grčko-Latinske epohe, Golgotski Misterij desio. I iz mnogo različitih aspekata smo opisali šta je značilo za ljudsku evoluciju Golgotski misterij, ustvari za cijelu evoluciju na zemlji. Danas, u ovom širokom povijesnom pregledu, postaviti ćemo različite stvari koje se tiču ljudskog roda koje su povezane sa ovim Misterijem.

Sa ovim na umu, hajmo nabrzaka pogledati unatrag u mnogo ranija vremena, da kažem, u doba početka trećeg milenijuma prije Krista. Svijesni ste kako je malo rečeno u vanjskoj povijesnoj tradiciji o ovoj ranoj evoluciji ljudske rase na zemlji. Znate,

također, kako vanjski dokumenti upiru prema Aziji, prema Orijentu. Iz mnogih antopozofskih izvora, znat ćete da kako dalje idemo unatrag u ljudskoj evoluciji, to više nalazimo drukčije ustrojstvo ljudske duše, i nešto ko nalik na drevnu, originalnu mudrost ispod cijele evolucije čovječanstva. Vi znate, nadalje, da pojedine tradicije drevne mudrosti čovječanstva su bile sačuvane u malim [uskim, intimnim], tajnim krugovima, točno u 19. st.. One su čak bile sačuvane u našem vlastitom vremenu - ali, većim dijelom, ne potpuno vjerno.

Kada danas čovjek nauči nešto od te originalne mudrosti, on je zapanjen realnostima [stvarnostima, zbiljama, oblastima, sferama] na koje ona upućuje. Opet u toku studija koje smo mi naganjali [provodili, vršili] mnogo godina, pokazano je da ovo široko rašireno učenje mudrosti drevnih vremena mora uvijek biti u kontrastu sa razumjevanjem života i svijeta koji je bio nastanjen starih Hebrejcima i koji su imali sasvam drugačiji karakter. Sa određenim pravom je široko raširena originalna mudrost opisana kao nebožnička, poganski element, i nasuprot tome je Hebrejski, Židovski element. Iz vanjskih tradicija i literature svjesni ste kako se je Kršćanski element uzdigao iz Židovskog.

Vi već možete sakupiti iz ovih vanjskih činjenica nešto što vas molim da nosite u svome umu, naime, esencijalno je da u ljudskoj evoluciji suprostavimo drevni nebožnički element i njegovu mudrost sa Židovskim elementom iz kojega je Kršćanstvo djelomično evoluiralo, u svim prigodama. Iskonska

nebožnička ili paganska mudrost u svojoj totalnosti nije bila predodređena da ima isključiv utjecaj na daljnju evoluciju čovječanstva. I sada se mora pojaviti pitanje: Zašto je drevna poganska mudrost, koja je na mnogo načina tako divna, morala iskusiti novu formu, transformaciju, kroz Judaizam i Kršćanstvo? Ovo pitanje neizbježno izranja.

Odgovor je dan za mudrost Inicijacije samo kroz jako, jako tešku činjenicu, kroz događaj koji se desio daleku u Aziji na početku trećeg milenijuma pred-Kršćanske ere. Vidovita vizija nalazi u gledanju nazad da inkarnacija super-senzibilnog Bića [supersensible Being -- super-osjećajnog Bića] u ljudsko biće se desila tamo, kao i u Golgotskom Događaju inkarnacija super-senzibilnog Krista. Biće se nastanilo u čovjeku Isusu od Nazareta. Inkarnacija koja se desila na početku trećeg milenijuma prije Krista je iznimno teška za pratiti, čak i sa znanošću vidovitosti, inicijacije. Ono je dala čovječanstvu nešto neizmjereno sjajno, imajući urezujući efekt [što se inače u govoru koristi fraza: urezati se u pamćenje]. Ono što je dalo čovječanstvu, ustvari, je iskonska mudrost.

Gledano izvana, moglo bi se reći da je ta mudrost penetrirala duboko u realnost; hladna, zasnovana na idejama, obložena sa malo osjećaja. Stvarna unutarnja priroda ove mudrosti može biti prosuđena samo vraćanjem do te inkarnacije koja se desila u Aziji na početku trećeg pred-kršćanskog milenijuma. Retrospektivnom vidovitom pogledu je otkriveno da je to ustvari bila stvarna ljudska inkarnacija

Luciferske

Snage.

I ta inkarnacija Lucifera u čovječanstvo, koja je bila na određen način ostvarena, je bila porijeklo široko proširenoj drevnoj mudrosti temeljenoj na trećoj Post-Atlantskoj civilizaciji.

Također je bio efekat i iza toga, čak i u grčkim vremenima, toga široko raširenog kulturnog impulsa koji je bio izveden iz Azijatskog, Luciferskog ljudskog bića. Luciferska mudrost je bila od najveće koristi čovječanstvu u toj epohi evolucije - sjajno na određen način, razvrstano prema različitim ljudima i rasama među kojima se raširila. Bila je jasno prepoznatljiva kroz cijelu Aziju, a onda u Egipatskoj civilizaciji, zatim u Babilonskoj civilizaciji i čak u kulturi Grčke.

Sve što je bilo moguće čovječanstvu toga vremena u mislima, u oblasti poezije, djelima, je na određen način određeno ulaskom tog luciferskog impulsa u ljudsku civilizaciju.

Bilo bi, naravno, iznimno filistinski [philistine - <http://en.wikipedia.org/wiki/Philistinism>] željeti reći: To je bila inkarnacija Lucifera, stoga moramo bježati od toga! Takav filistinizam bi mogao također natjerati u bijeg od ljepote i veličine koja je došla u ljudski rod od tog Luciferskog vala, jer plodovi Grčke kulture sa svom svojom ljepotom, potekli su, kako je već rečeno, od toga vala evolucije. Sva Gnostička misao koja je postojala u vremenu Misterija na Golgoti, impresivna mudrost koja je prostirala

svijetlo duboko u kozmičke stvarnosti - cijelo to Gnostičko znanje je bilo inspirirano impulsom koji je dolazio od Luciferskih sila. Ne smije se reći da je Gnostička misao stoga pogrešna; nju se tek toliko može opisati govoreći da je ona obložena Luciferskim snagama.

Onda, znatno više od dvije tisuće godina poslje Luciferske inkarnacije, je došao Golgotski misterij. Može se reći da su ljudi među kojima se impuls ovoga Misterija proširio bili još potpuno ispunjeni u njihovim razmišljanjima i osjećanjima sa onim šta je došlo od impulsa Lucifera. I onda je sada ušao u evoluciju civiliziranog čovječanstva potpuno drukčiji impuls, impuls koji je dolazio od Krista. Često smo govorili o tome šta taj Kristov impuls označava unutar civiliziranog čovječanstva. Kristov impuls - samo ću se dotaknuti toga danas - je prožeo srca i umove koja sam upravo opisao. Moglo bi se reći da je zasjao u sve najbolje što je došlo čovjeku od Lucifera. S ovim stvarima se mora suočiti bez predrasuda; inače nije baš moguće razumijeti određen način na koji je Kristov impuls bio prihvaćen u prvim stoljećima naše ere.

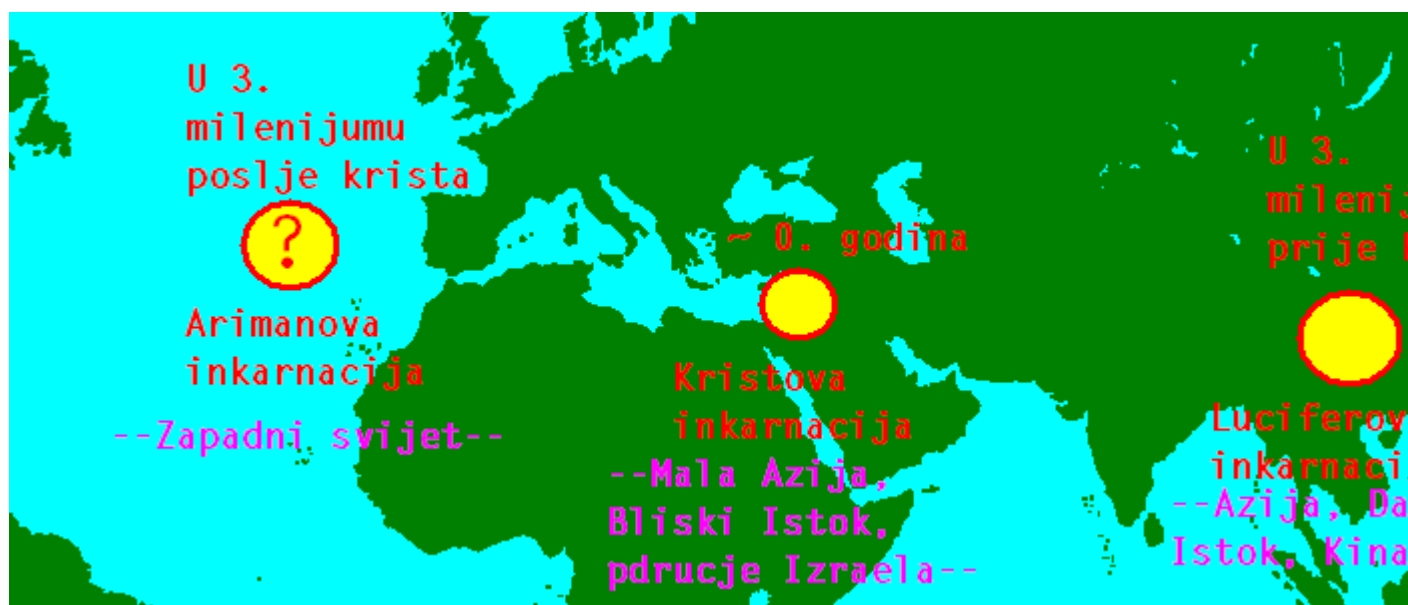
Kako je Luciferski impuls počeo bljediti sve više i više, ljudi su također bili sve više nesposobni da upiju Kristov impuls na pravi način. Razmotrite samo koliko je puno toga postalo materijalističkim u toku modernih vremena. Ali ako sebe preupitate šta je točno postalo materijalistički, vi morate dobiti odgovor: veliki dio moderne kršćanske teologije. Jer je to jednostavno najpotpuniji materijalizam kojem

najveći dio Kršćanske teologije podlježe kada više ne vide Krista u čovjeku Isusa od Nazareta. Teologija jednostavno vidi samo ljudsko biće, `jednostavni čovjek od Nazareta`, čovjeka kojega se može razumijeti ako će se samo malo podići sebe do neke vrste višeg razumjevanja. Što se više Isus od Nazareta podrazumijeva kao obično ljudsko biće, koje je pripadalo rankovima istaknutih ljudskih ličnosti, tim to bolje zadovoljava određene materijalističke trendove moderne teologije. Od super-senzibilnog elementa kod događaja na Golgoti, moderna teologija je volja priznati malo, vrlo malo.

Impulsi koji su ulazili u čovječanstvo od Luciferskog izvora su utonili postupno u dušu. U drugu ruku, naime, drugi impuls, kojeg nazivamo Arimanski, sve više i više ojačava u modernim vremenima. On će postati rastuće jak u bliskoj budućnosti i u budućim dobima. Arimanski impuls potiče od super-senzibilnog Bića drukčijeg od Kristova Bića ili Luciferova. Jednako kao što se može reći "super-senzibilno" isto tako se može reći "pod-senzibilno" - ali to nije poanta ovde. Uticaj ovog Bića postaje posebno moćan u Petoj Post-Atlantskoj epohi [odnosno, današnja epoha u kojoj živimo -- drugi ulomak ovog predavanja pogledati]. Ako pogledamo na zbunjujuće uvjete prošlih godina mi ćemo vidjeti da su ljudi dovedeni do takvih kaotičnih uvjeta većinom kroz Arimanske snage.

Isto tako kao što je bila inkarnacija Lucifera na početku trećeg pred-Kršćanskog milenijuma, tako je bila Kristova inkarnacija u vrijeme Misterija na

Golgoti [oko nulte godine kršćanskog računanja vremena -- bit će slika docnije], a tako će biti i Zapadna inkarnacija Arimanskog bića nešto malo vremena poslje naše sadašnje zemaljske egzistencije, ustvari, u trećem post-kršćanskom milenijumu. Da bi se oblikovala prava koncepcija povijesne evolucije čovječanstva kroz otprilike 6000 godina, mora se shvatiti da na jednom kraju stoji Luciferska inkarnacija, u sredini, inkarnacija Krista, a na drugom kraju Arimanska inkarnacija [slika1]. Lucifer je moć koja pokreće u čovjeku sve fanatično, sve lažne mistične sile, sve što fiziološki teži da donese krv u nered i da podigne čovjeka iznad i izvan sebe. Ariman je moć koja čini čovjeka suvim, prozaičnim/dosadnim, filistinskim - ona ga okoštava/okrutnjava i dovodi ga do materijalističkog praznovjerja. I prava priroda i biće čovjeka je u suštini trud da se održi ravnoteža između snaga Lucifera i Arimana; Kristov impuls pomaže današnjem čovječanstvu da ostvari tu ravnotežu/ekvilibrijum.

Stoga su ta dva kraja - Luciferski i Arimanski - neprekidno prisutni u čovjeku. Gledano povijesno, nalazimo da je Luciferski [impuls] prevladavao u određenim strujama kulturnog razvoja predkršćanskog doba i da se nastavio u prvim stoljećima naše ere. U drugu ruku Arimanski uticaj je bio na djelu od sredine 15.st. i dobivat će na snazi sve dok stvarna/faktična inkarnacija Arimana se ne desi u Zapadnom čovječanstvu.

Karakteristika takvih stvari je da se one pripremaju dugo unaprijed. Arimanske snage pripremaju evoluciju čovječanstva na takav način da ono može postati pljenom Arimana kada se on pojavi u ljudskom obliku unutar Zapadne civilizacije - teško da će se to moći zvati `civilizacijom` u našem smislu - kao što se jednom Lucifer pojavio u ljudskoj formi u Kini, i kao što se jednom Krist pojavio u ljudskoj formi u Maloj Aziji. Nije korisno da se samozavara oko tih stvari [obmamljuje iluzijama]. Ariman će se pojaviti u ljudskoj formi i samo je pitanje, u kakvom stanju pripremljenosti će on naći čovječanstvo [ili: kako će on naći čovječanstvo pripremljenim]. Dali su njegove pripreme osigurale za njega kao sljedbenike cijelo čovječanstvo koje se danas naziva civiliziranim, ili će naći čovječanstvo koje će moći pružiti otpor. Uopće ne pomaže prepuštanje iluzijama. Ljudi današnjice bježe od istine, i nemože im se istina dati u nelakiranom/nepremazanom obliku zato što bi ju oni ismijavali, izrugivali i podrugivali. Ali ako im se ona da kroz "Troslojni

Socialni Organizam" kako se pokušava sada, oni ju također neće imati - većina ne, na bilo koji način. Činjenica da ljudi odbijaju ove stvari je samo jedno od sredstava koje Arimanske snage mogu koristiti i koje će dati Arimanu najveću moguću sljedbu [vidi - ranije spominjani sljedbenici u vrijeme kada bi se Ariman inkarnirao] kada se on pojavi u ljudskoj formi na zemlji. Ovo ignoriranje [ne obaziranje] na najteže istine je točno ono što će izgraditi Arimanu najbolji most do uspjeha njegove inkarnacije. I ništa nam neće pomoći naći pravu poziciju u odnosu na ulogu koju će Ariman odigrati u ljudskoj evoluciji osim bezpredrasudnog proučavanja sila kroz koje Arimanov uticaj djeluje, kao i naučiti [znati] sile kroz koje se čovječanstvo može oboružati protiv dovođenja do iskušenja i skretanja s puta [zalutavanja]. Iz ovoga razloga ćemo mi baciti na kratko oko danas na razne stvari koje bi gajile potporu Arimana i koje će Arimanske snage, radeći van super-senzibilnih svijetova kroz ljudske umove ovdje dolje, posebno uposliti da bi mu napravile što veću moguću sljedbu.

Jedno od sredstava je ovo - nije shvaćena stvarna važnost pojedinih vrsta misli i koncepcija koje su dominantne u modernim vremenima za čovjeka. Znate, zaista, kakva je velika razlika između načina na koji se čovjek osjećao sebe unutar cijeloga kozmosa u Egipatsko doba, recimo, čak i u vrijeme Grčke, i kako se on osjeća od početka modernog doba, od kraja srednjeg vijeka [15.st. do danas -> moderno doba, peta post atlantska epoha]. Zamislite u sebi dobro naučenog drevnog Egipćanina. On je znao da je njegovo tijelo sastavljeno ne samo od

sastojaka koji postoje ovdje na zemlji i koji su utjelovljeni u životinjskom carstvu, biljnom carstvu, mineralnom carstvu - On je znao da su sile koje je vidio u zvijezdama iznad, radile u njegovu biće kao čovjeku; on se osjećao članom cijelog kozmosa. Osjećao je da cijeli kozmos ne samo vrvi životom, već da je prožet dušom i da je prožet duhom; u njegovoj svijesti je živjelo nešto od duhovnih bića kozmosa, od duševne prirode kozmosa i njegova života. Sve to je bilo izgubljeno u tijeku kasnije ljudske povijesti [napomena-x]. Danas čovjek zuri od njegove zemlje gore prema zvijezdanom svijetu i prema njemu je on ispunjen sa fiksiranim zvijezdama, suncima, planetama, kometima, i tako dalje. Ali kojim sredstvima on proučava sve to što gleda prema njemu iz kozmičkog prostora? On to proučava sa matematikom, sa znanošću mehanike. Ono što leži oko zemlje je lišeno/pokradeno [od] duha, lišeno duše, čak i života. To je veliki mehanizam, ustvari, koji se isključivo shvaća pomoću matematike, mehanističkih zakona [zakona mehanike]. Pomoću tih matematičkih, mehanističkih zakona mi ga shvaćamo izvanredno! Student duhovne znanosti je upravo onaj koji nesumnjivo cijeni dostignuća Galileja, Keplera, i drugih, ali ono što produbljuje ljudsko razumijevanje i svijest kroz principe ovih velikih duhova u ljudskoj evoluciji jedva da prikazuje univerzum kao veliki mehanizam.

Šta ovo znači se otkriva samo onome tko je sposoban shvatiti čovjeka u cijelosti [u punini njegove prirode]. Sve je to jako dobro za astronome i astrofizičare da predočavaju univerzum kao mehanizam

koji se može razumijeti i proračunati matematičkim formulama. U ovo će zaista čovjek vjerovati od vremena hodanja ujutro do vremena spavanja navečer. Ali u onim nesvjesnim dubinama koje on ne dotiče [do kojih on ne dopire] svojom budnom svijesti ali koje opet pripadaju njegovom postojanju i u kojima on živi između spavanja i jutra, nešto sasvim drugačije obzirom na univerzum utiče u njegovu dušu. U ljudskoj duši živi znanje koje, iako nepoznato budnoj svijesti, je opet prisutno u dubinama i kalupima [moulds, eng.] duše - znanje o duhu, o životu duše, o životu kozmosa. Iako u svojoj budnoj svijesti čovjek ne zna ništa o tome šta se dešava onde u komunikaciji sa duhom, dušom i životom univerzuma dok on spava - [tamo] u duši su stvari na mjestu; one žive unutar duše. Mnogo od velike nesloge koju osjeća moderni čovjek je potekla od disharmonije između onoga što duša iskusi i onoga što budna svijest prihvaća kao njenu koncepciju svijeta.

I šta cijeli duh i sadržaj antropozofske duhovne znanosti ima za reći o tome? On kaže: Ono što su ideje Galileja, Kopernika, donjele čovječanstvu je veliko i moćno, ali ne apsolutna istina, nikako apsolutna istina. To je jedan spekt univerzuma, jedna strana iz određenog gledišta. Samo zbog arogancije modernog čovjeka danas ljudi kažu: "Ptolomejski sistem svijeta - djetinjasto; to je ono što su ljudi imali kada su bili djeca. Mi smo napravili tako veliki napredak - pravo 'do zvijezda' i to je ono što sada uzimamo za apsolutno." To je u tako maloj mjeri apsolutno kao što je Ptolomejski sistem bio

apsolutan, to je jedan aspekt. Jedini točan pogled - prema duhovnoj znanosti - je taj da se shvati da sve što je prihvaćeno putem pukog svijeta matematike, pukog svijet šematizma [shema, šema, nacrt] mehaničkog reda, ne snabdjeva čovjeka sa apsolutnom istinom o univerzumu, već iluzijama. Iluzije su nužne zato što čovječanstvo prolazi kroz razne forme obrazovanja u različitim fazama evolucije. Moderno obrazovanje treba te iluzije matematičke prirode o univerzumu, mi ih moramo usvojiti, ali moramo znati da su iluzije. I većina su iluzije kada ih premjestimo u našu dnevnu okolinu, kada, u skladu sa atomskom ili molekularnom teorijom, mi čak nastojimo stvoriti vrstu astronomije za supstancije zemlje. Pravi stav prema cijeloj modernoj znanosti je, toliko dok se misli uzduž ovih linija [onoga što je rečeno o modernoj znanosti sa gledišta duhovne znanosti], da je njeno znanje iluzija.

Sada, u cilju toga da njegova inkarnacija može postići najkorisniju moguću formu, od najvećeg je interesa Arimanu da se ljudi usavrše u cijeloj iluzornoj modernoj znanosti, ali bez toga da znaju da je ona iluzija. Ariman je jako zainteresiran da uči ljude matematičari, ali ne da ih uči da su matematičko-mehanistički koncepti univerzuma samo puke iluzije. On je mnogo zainteresiran da donese ljudima kemiju, fiziku, biologiju i tako dalje, onako kako su isti predstavljeni danas u svim svojim izvanrednim efektima, ali je on zainteresiran da učini ljude da vjeruju da su prethodne apsolutne istine, ali ne da su iste samo točke gledišta, kao fotografije s jedne

strane. Ako uslikate drvo s jedne strane, to može biti točna fotografija, ali opet ona ne daje sliku cijeloga drveta. Ako ga uslikate s četiri strane, možete zadobiti u svakom slučaju ideju drveta. Da sakrije od čovječanstva da u modernoj intelektualnoj, racionalističkoj znanosti s njenim dodatkom praznovjernog empirizma, se suočavamo s velikom iluzijom, obmanom - ljudi nebi trebali prepoznati da je to od najvećeg mogućeg interesa Arimanu. Bilo bi to pobijedonosno iskustvo za njega ako bi znanstveno praznovjerje koje drži sve krugove danas i prema kojem ljudi čak žele organizirati njihovu socijalnu znanost, prevladalo u trećem milenijumu. On bi imao najveći uspjeh ako bi došao kao ljudsko biće u Zapadnu civilizaciju i našao znanstveno praznovjerje.

Ali ja vas zamoljevam a ne izvodite pogrešne zaključke iz ovoga što sam upravo rekao. Pogrešan zaključak bi bio kada bi se izbjegavalo današnju znanost; to je upravo najpogrešiji zaključak koji bi se mogao izvući. Mi moramo upoznati znanost; trebamo uzeti točno znanje od svega što dolazi iz toga smjera - ali sa punom svijesti da primamo iluzorni aspekt, iluziju nužnu za naše obrazovanje kao ljudima. Mi se ne štitimo protiv Arimana izbjegavajući modernu znanosti, već učeći o njenom karakteru. Jer moderna nam znanost daje vanjsku iluziju univezuma, i mi trebamo tu iluziju. Ne umišljajte si da ju ne trebamo. Mi je samo moramo ispuniti sa dosta drukčije strane sa pravom stvarnošću dobivenom kroz duhovno istraživanje, mi se moramo uzdignuti iz iluzornog karaktera do

istinite realnosti. Naći ćete reference u mnogim mojim predavanjima-kursevima o ovome što vam govorim danas, i vidjet ćete kako je svugdje bilo traženo da se u punini uđe u znanost našeg vremena, ali da ju se digne cijelu do sfere gdje se može vidjeti njena prava vrednost. Ne možete željeti ukloniti dugu zato što znate da je ona iluzija svijetla i boje! Nećete ju razumijeti ako ne shvatite njen iluzorni karakter. Ali je isto tako i sa svime što vam daje moderna znanost za vaše maštanje o univerzumu, ona vam daje iluzije i to mora biti prepoznato. Kroz obrazovanje sebe kroz te iluzije se stiže do realnosti.

Ovo, onda, predstavlja sredstva koja koristi Ariman da bi napravio svoju inkarnaciju što je moguće učinkovitijom - zadržavajući čovjeka u znanstvenom praznovjerju.

Drugo sredstvo koje on upošljava je da razbukta sve emocije koje razdvajaju ljude u male grupe - grupe koje uzajamno napadaju jedna drugu. Dovoljno je da pogledate sve sukobljene stranke koje postoje danas, i ako ste bez predrasuda, prepoznat ćete da se objašnjenje nemože naći samo u ljudskoj prirodi. Ako ljudi iskreno pokušaju objasniti ovaj takozvani Svjetski Rat kroz ljudske dis-harmonije, shvatit će da se sa onime što nađu u fizičkome čovječanstvu nemože objasniti. Upravo ovdje te "super-senzibilne" snage, Arimanske snage, su na djelu [napomena-1].

Ove Arimanske snage rade, ustvari, gdje god dis-harmonije se pojave između grupa ljudi. Sada se

podigne pitanje na kojim temeljima ovo što mi razmatramo počiva?

Podimo od vrlo karakterističnog primjera. - Moderni proleterijat je imao njihovog Karla Marxa. Promatrajte pažljivo kako su se doktrine Karla Marxa bile proširile među proleterijatom, s time da je Marksistička literatura dosegla nemjerljive proporcije. Naći ćete sve metode današnje znanosti korištene u knjigama; sve je strogo dokazano, tako strogo da mnogo ljudi, od kojih se ni nebi očekivalo, su pali kao žrtve Marxizma [u smislu da su "popušili" marxizam]. Koja je bila prava sudbina Marxizma? Isprva se proširio, kako znate, među proleterijatom i bio je čvrsto odbačen od univerzitetske znanosti. Danas ima već i univerzitetskih profesora koju su promijenili pravac priznavajući Marxističku logiku. Oni ostaju uz nju zato što njena literatura je dokazala da su njeni zaključci u odličnom skladu, da se iz točke gledišta moderne znanosti Marksizam može prilično fino dokazati. Krugovi srednjih klasa nažalost nisu imali Karla Marxa koji bi mogao dokazati suprotno za njih; jednako kako se može dokazati ideološki karakter dobrog, moralnog, i tako dalje, teorija viška vrijednosti i materijalistička historijska istraživanja sa Marksističke točke gledišta, isto tako je moguće dokazati čistu suprotnost istih. Srednjo klasni, buržoaski Marx bi bio potpuno sposoban dokazati čistu suprotnost istom strogom metodom. Nema nikakve vrste prevara ili varanja oko toga; dokaz bi ispao točan. [napomena-2]

Otkud ovo dolazi? Dolazi iz činjenice da današnje

ljudsko mišljenje, današnji intelekt, leži u sloju bića odakle se ne dotiče realnosti. Stoga se može dokazati nešto prilično strogo, i također suprotno. Moguće je danas dokazati spiritualizam u jednu ruku i materijalizam u drugu. I ljudi bi se mogli prepirati jedno protiv drugoga sa jednako dobrih stajališta zato što današnji intelektualizam je u gornjem sloju realnosti i ne spušta se u dubine bića. Jednako je i sa mišljenjima stranaka. Čovjek koji ne pogleda duboko već jednostavno pusti sebe samoga da bude prihvaćen u određene stranačke krugove - iz razloga njegove edukacije, nasljeđa, okolnostima u životu i Državi - prilično iskreno vjeruje - ili tako bar misli - u mogućnost dokazivanja načela stranke u koju je upao, kako on kaže. I onda - onda se on bori protiv nekoga drugoga koji je upao u drugu stranku! I jedan je u pravu isto tako kao i drugi. Ovo priziva kaos i konfuziju u čovječanstvu koji će postupno postati veći i veći osim ako ljudi ne prokuže [skontaju] prethodno. Ariman koristi tu konfuziju da bi pripremio trijumf njegove inkarnacije i da bi doveo ljude sa rastućom silom u ono što oni nalaze tako teškim za shvatiti - prvenstveno, da preko intelektualnog ili modernog znanstvenog rasuđivanja danas, se može dokazati bilo šta i jednako tako i suprotno. Poanta je da mi prepoznamo da se sve može dokazati i iz toga razloga ispitati dokaze koje natura [prilaže] znanost danas. Samo u prirodnoj znanosti je realnost prikazana činjenicama; u bilo kojoj drugoj oblasti intelektualni dokaz se ne može uzeti kao važeći. Jedini put za pobijeći od opasnosti koja pretila ako se prihvate iskušenja Arimana i njegova želja da odvede čovjeka dublje i dublje u te

stvari, je da se shvati kroz antropozofsku duhovnu znanost da se ljudsko znanje mora potražiti u slojevima dubljim nego u onima u kojima ispravnost naših dokaza se izdiže. I tako, da bi se stvorio nesklad, Ariman se koristi od onoga šta se razvija od starih okolnosti nasljeđa koje je čovjek stvarno nadržao u Petoj Post Atlantskoj Epohi. Arimanske snage koriste sve što je izvedeno iz starih okolnosti nasljeđa da bi se postavilo ljude jedne protiv drugih u sukobljavajućim grupama. Sve što dolazi od starih razlika od obitelji, rase, plemena, naroda, koristi Ariman da bi se stvorila konfuzija. "Sloboda za svaku naciju, i onu najmanju..." To je bilo pet zvučnih riječi. Ali moći koje su neprijateljske prema čovjeku uvijek koriste fine riječi da bi doveli konfuziju i da bi se pridobile stvari koje Ariman želiu pridobiti za njegovu inkarnaciju. [napomena-2]

Ako se preupitamo: Tko okreće nacije jedne protiv drugih? Tko podiže pitanja koja usmjeravaju čovječanstvo danas? - odgovor je: Arimanska obmana koja se odigrava unutar ljudskog života. I u ovoj oblasti ljudi jako lako dopuštaju sebi da budu obmanjeni. Nisu voljni se spustiti do nižeg sloja gdje se nalazi realnost [napomena-3]. Jer, vidite, Ariman vješto priprema njegov cilj unaprijed; od Reformacije [kršćanska reformacija - Martin Luther] i Renesanse [umjetničko-književno razdoblje; franc. Renaissance = preporod; vanjsko povijesno gledajući se renesansa, u neku ruku, nastavlja na kraj srednjeg vijeka: cca. 14-16.st.], ekonomisti su počeli izranjati u modernoj civilizaciji kao predstavnički vladajući tip. To je stvarna povijesna činjenica. Ako pogledate

unatrag u drevna vremena, čak i oni koje sam opisao danas kao Luciferske - tko su bili vladajući tipovi onda? Incijanti [Initiates eng.]. Egipatski Faraon, Babilonski vladari, Azijatski vladari - oni su bili inicijanti. Onda su tipovi svećenika izronili kao vladari i svećenici su zaista bili vladari sve do Reformacije i Renesanse. Od toga vremena ekonomisti su na čelu. Vladari su ustvari samo alatke [handymen eng.], sluge ekonomista. Ne smije se umišljati da su vladari modernih vremena išta drugo doli sluge ekonomista. I to je sve rezultiralo zakonom i pravdom - samo ih treba pažljivo proučavati - koji su samo posljedica onoga što su ekonomski orijentirani ljudi mislili. U 19.st. "ekonomski" čovjek je zamjenjem po prvi put čovjekom koji razmišlja u terminima bankarstva, i u 19.st. je stvorena po prvi puta organizacija financija koja potapa svaki drugi odnos. Treba biti u mogućnosti pogledati u ove stvari i pratiti ih empirijski i praktično.

Sve što sam izjavio u drugom javnom predavanju ovdje

([\[url=http://wn.rsarchive.org/Lectures/SocialFuture/19191025p01.html](http://wn.rsarchive.org/Lectures/SocialFuture/19191025p01.html)[Socijalna Budućnost[/url], 25. oktobar, 1919) je duboko istinito. Može se samo poželjeti da se to sve desi u tancane tance; tada bi se vidjelo kako su u temeljima istinite te stvari. Ali samo zato što se vladavina pukog `simbola za trajna dobra` (naime, novac - citat iz predavanja) uzdigla, Ariman je dobio još jedno ključno sredstvo za obmanu čovječanstva. Ako ljudi ne skontaju da pravna država i organizam Duha moraju biti postavljeni nasuprot ekonomskog reda sazdanog kroz

eknomiste i banke, onda opet, kroz taj manjak svijesnosti, Ariman će imati važan instrument za pripremu svoje inkarnacije. Njegova inkarnacije nesumnjivo dolazi, i ovaj manjak uvida će omogućiti njemu da ju pripremi pobjednički.

Takva sredstva Ariman može koristiti za određene tipove ljudi. Ali postoji i drugi tip - zaista ta dva su često pomiješana u jednoj osobnosti/ličnosti - i to također, iz drugog smjera, pruža Arimanu lagan put do uspjeha.

Činjenica je da u stvarnom životu, totalne pogreške nisu toliko štetne kao polu ili četvrt istine. Totalne pogreške se ubrzo uvide, dok polu i četvrt istine obmanjuju ljude. Oni žive sa njima, te djelomične istine postanu uteg života i uzrokuju najstrašnija pustošenja.

Ima danas ljudi koji ne shvaćaju jednostranost Galilejsko-Kopernikanskog koncepta svijeta, ili oni koji u najmanju ruku ne vide iluzorni karakter, ili su previše ljeni [easygoing, eng.] da bi ispitali isti. Mi smo samo pokazali kako je to pogrešno. Ali ima također ljudi danas, bezbrojni ljudi koji priznaju određenu polu istinu, vrlo značajnu polu istinu, i ne propituju čisto hipotetsko opravdanje iste. Neobično bi se moglo činiti mnogim ljudima, ali je to jednako tako jednostran pogled na svijet čisto kroz evanđelje i odbijanje bilo kakvog drugog istraživanja o istinitoj realnosti, kao i pogled na svijet sa stajališta Galileja i Kopernika, ili univerzitetske materijalističke znanosti općenito.

Evandjelje je dato onima koji su živjeli u prvom stoljeću Kršćanstva, i da bi se vjerovalo danas u to da Evandjelje može dati Kršćanstvo u cijelosti je jednostavno polu istina [u stilu da npr. Darwinova knjiga "Podrijetlo vrsta" može dati cjelokupan pregled i baš sve-sve o samom postanku vrsta i svim drugim vezanim pitanjima -- sjeti se fotografije drveta iz samo jednog ugla. Sve to samo na primjeru Evandjelja u vezi s Kršćanstvom i razno-raznim pitanjima koja proizlaze iz istoga]. Stoga je to također polu greška koja obmanjuje ljude i stoga namješta Arimanu najbolja sredstva za postizanje cilja i trijumfa njegove inkarnacije.

Kako li su samo mnogobrojni oni koji misle da govore iz Kršćanske poniznosti, ali u stvarnosti govore iz strašne oholosti, kada kažu: "Oh, mi ne trebamo duhovnu znanost! Prostost, jednostavnost Evandjelja nas vodi prema onome što ljudi trebaju od vječnoga!" Užasna oholost je izražena, većim dijelom, u ovoj naočigled poniznosti, koja može biti vrlo dobro iskorištena od Arimana u smislu u kojem sam pokazao. Stoga ne zaboravite šta sam vam objasnio na početku današnjeg predavanja, kako su u vremenu kada su Evandjelja pala, ljudi su još bili prožeti Luciferskim impulsom u njihovim mislima, osjećajima i općim pogledima, i oni su mogli razumjeti Evandjelje određenom Luciferskom Gnozom. Ali shvaćanje Evandjelja u tom starom smislu nije moguće danas. Pravo razumijevanje Krista se nemože dobiti ako se oslanja samo na Evandjelje, posebno u obliku u kojem je

Evandjelje predano. Nigdje drugdje danas ne postoji manje istinitog razumijevanja Krista nego u različitim vjerama i ispovjestima.

Evandjelje mora biti produbljeno duhovnom znanošću ako želimo steći stvarno shvaćanje Krista. Tada je zanimljivo istražiti pojedina Evandjelja i doći do njihova prava sadržaja. Prihvatiti Evandjelje kakvo je i kao što bezbrojni ljudi danas prihvaćaju, i posebno onako kako se ono naučava danas, nije put do Krista, to je put od Krista. Stoga se ispovjesti [konfesije] udaljavaju sve dalje i dalje od Krista. Do kakve koncepcije Krista će doći čovjek koji će prihvatiti Evandjelje i samo Evandjelje, bez dubine koju pruža duhovna znanost? On dolazi ultimativno do Krista - ali to je najviše što on može doseći kroz Evandjelje samo. To nije realnost Krista, jer danas samo duhovna znanost može dovesti do toga. Ono do čega dovodi Evandjelje je halucinacija o Kristu, prava unutarnja slika ili vizija, ali samo slika. Evandjelje danas pruža put da se dođe do vizije o Kristu, ali ne realnosti o Kristu. To je samo razlog zašto je moderna teologija postala tako materijalistička. Teološki komentatori i razjašnjivači Evandjelja su se preupitali: Šta se može napraviti od Evandjelja? Oni su odlučili unaprijed da u njihovom pogledu rezultat je sličan onome što se dobije kada se ispituje slučaj Pavla pred Damaskom. I onda ovi teolozi, koji bi navodno trebali potvrditi Kršćanstvo, ali ga ustvari potkopavaju, kažu: Pavao je bio jednostavno bolestan, patio je od živaca i imao je viziju pred Damaskom. [opsežnije i dublje o događaju pred Damaskom, međuostalim, u: Steiner - Uskrs --

<http://www.baneprevoz.com/e-knjige/Rudo> ...
Uskrs_3066]

Poanta je da kroz Evandjelje samo se može doći samo do halucinacija, do vizija, ali ne i realnosti; Evandjelje nam ne daje pravoga Krista, već samo halucinaciju Krista. Pravi Krist mora biti potražen danas kroz sve što se može steći od duhovnog znanja svijeta.

Isti ti ljudi koji se zaklinju samim Evandjeljem i odbacuju svaku vrstu pravog duhovnog znanja, stvaraju početak stada [eng. flock] za Arimana kada se pojavi u ljudskom obliku u modernoj civilizaciji. Iz tih krugova, od tih članova ispovjesti i sekti koji odbijaju konkretno znanje donešeno duhovnim naporima, cijela mnoštva će se razviti kao sljedbenici Arimana. Ovo je sve početak koji će doći u postojanje [ili: postati stvarnost]. On je tamo, na djelu u sadašnjem čovječanstvu i onaj koji priča ljudima danas sa znanjem duhovne znanosti govori u njih, bez obzira priča li on o socialnim ili drugim pitanjima. On zna gdje neprijateljske sile leže, one žive super-senzibilno i zna da su ljudi njihove nesretne obmanute žrtve. Ovo je poziv čovječanstvu: "Oslobodite se svih tih stvari koje stvaraju tako veliko iskušenje da pridonesu Arimanovom triumfu!" [napomena-4]

Mnogo ljudi je osjećalo nešto slično od toga. Ali još nema hrabrosti svugdje da se dođe do razumevanja povijesnih impulsa Krista, Lucifera i Arimana u hitnom smislu koji je nužan i na kojeg stavlja naglasak Antropozofija. Čak i oni koji koji imaju

ideju šta je nužno neće ići dovoljno daleko. Na primjer, pogledajte na primjere tamo gdje se pojavi neko znanje da svjetovna materijalistička znanost sa Arimanovim karakterom se mora prožeti Kristovim impulsom, i kako, u drugu ruku, Evandjelje mora biti osvjetljeno kroz objašnjenja duhovne znanosti. Promislite samo koliko ljudi se bori do točke stvarnog bacanja svijetla u bilo kojem od ovih smjerova sredstvima duhovno-znanstvenog znanja! Ipak čovječanstvo će samo onda pridobiti pravi stav prema zemaljskoj inkarnaciji Arimana ako ono progleda kroz ove stvari i ima hrabrosti, volje i energije da rasvjetli oboje i svjetovnu znanost i Evandjelje Duhom. Inače će je rezultat uvijek površan. Razmislite, na primer, kako je Kardinal Newman - koji, poslje svega, je bio prosvetljen čovjek, koji je pratio moderan religijski razvitak - u vrijeme njegove službe kao Kardinala u Rimu je otvoreno tvrdio u njegovom obraćanju da ako Kršćansko Katoličko učenje preživi, da je novo otkrivenje nužno. Mi nemamo potrebu, međutim, za novim otkrovo[n]jem [otkrivenjem]; vrijeme otkrovenja u starom smislu je gotovo. Mi trebamo novu znanost, onu koja je osvjetljena Duhom. Ali ljudi moraju imati hrabrosti za takvu novu znanost.

Pomislite na književni fenomen kao Lux Mundi [http://en.wikipedia.org/wiki/Lux_Mundi] koji je utemeljen sa pojedinim istaknutim teolozima, članovima Engleske Visoke Crkve, na kraju 80-ih i početkom 90-ih zadnjeg [19.] stoljeća. Ono se sastojalo od serije studija, prožetim potpuno sa nastojanjima da se sagradi most od svjetovne

znanosti do sadržaja dogmi. To bi se moglo nazvati koprcanjem amo vamo, nikada smionim/srčanim shvaćanjem svjetovne znanosti, nikada osvjetljenjem iste sa duhom. Nije bilo bezpredrasudnog ispitivanja Evandjelja sa znanjem da Evandjelje samo po sebi nije dovoljno danas, da ono mora biti razjašnjeno i osvjetljeno. ali čovječanstvo mora biti hrabro u oba smjera i reći: svjetovna znanost sama po sebi vodi u iluziju, Evandjelje samo po sebi vodi do halucinacija. Srednji put između iluzije i halucinacije se nalazi samo ako se realnost shvaća kroz Duh. To je poanta.

Mi moramo vidjeti kroz takve stvari danas. Čista svjetovna znanost bi napravila ljude totalno podložena iluziji [subjektima iluzije]; ustvari ultimativno bi oni samo počinjavali gluposti [eng. follies]. Prilično dovoljno gluposti je već uvijekječeno danas, zasigurno je katastrofa Svjetskog rata bila velika glupost! Ipak mnogo ljudi je bilo umješano u nju koji su bili naskroz zasićeni sa službenom svjetovnom znanošću našeg vremena. I ako primjetite kakav izvanredan psihologijski fenomen odjednom nabuja/sazrije kada neka sekta ili netko drugi stavi jedno od četiri Evandjelja u pozadinu, onda ćete mnogo lakše razumijeti šta sam bio govorio o Evandeljima danas. Pogledajte kako su mnogo sklone svim vrstama halucinacija one sekte koje obraćaju pažnju isključivo Evandelju po sv. Ivanu, ili isključivo Evandelju sv. Luke! Srećom je četiri Evandelja, spolja/izvana proturječe jedno drugome, i to je spriječilo dosada veliku štetu koju bi takva jednostranost izazvala. Bivajući izloženi četirima Evandeljima ljudi ne idu suviše daleko u

smjeru jednoga, već imaju druge pored. Jedno Evanđelje se čita naglas na Nedelju i drugo na drugu Nedelju i tako iluzorna moć jednoga je izjednačena drugim. Velika mudrost leži u činjenici da ta četiri Evanđelja su sišla dolje do civiliziranog svijeta. Na ovaj način čovjek je zaštićen da bude uhvaćen u neki jedan tok, koji bi ga zaposjeo - kao što je slučaj sa mnogim članovima sekti - ako bi bio pod uticajem samo jednog Evanđelja isključivo. Kada isključivo jedno Evanđelje djeluje na njega onda je naročito jasno kako ono na posljetku vodi do halucinacija.

Ustvari, ključno je danas odustati od mnogih subjektivnih sklonosti, mnogih prema kojima je čovjek privržen i o kojima misli kao o svetima ili domišljatima [eng. clever]. Čovječanstvo mora nadasve tražiti univerzalnost i hrabrost da pogleda na stvari sa svih strana.

Želio sam to reći vama danas da biste mogli shvatiti da ono što se pokušava dovesti unutar čovječanstva ima uistinu dublje temelje nego samo neka vrsta subjektivne predrasude. Ustvari se može reći da se to može pročitati iz znakova vremena i da se to mora ostvariti.

****KONAC****

napomena-x - herr gurdijevovo viđenje:

napomena-1 - također usporedimo šta je gurđijev spominjao o tome a što je moja malenkost spominjala prije u temi o štajneru pa da

napomena-2 - u pogledu dileme dokaz&protudokaz u modernom smislu, dobro bi bilo dodatno proletiti

okom i na knjigicu "prometheus rising" (<http://www.4shared.com/document/RN3D0mx...omethe.htm>), odnosno na poglavlje: 1.The Thinker & The Prover...

napomena-3 - isto što i za napomenu-x, s dodatkom za misaono prežvakavanje i srčano varenje-probavljanje: kako gore tako i dole; čovjek je mikrokozmos makrokozmosa....

napomena-4 - opaska na to da se obrati pozornost na

današnji svijet kakvi su i razno-razne grupe-grupacije koje djeluju i kako djeluju (dinamiku njihova djelovanja, utjecaja i snage i također sfere njihova utjecaja u antropo-misaono-društveno-prostornom području); može se jasno uočiti da imamo mnogo stada kako je štajner i sam rekao da će postati stvarnost uskoro -- neki od primjera zornijih: New Age (kao religiozno-utopničko-društveno-zlatoteleći pokret), Scijentologija, rimokatoličko, pravoslavno, grko-katoličko tobožnje Kršćanstvo (kao i također razne druge frakcije istoga) i slična religijska stada, političko-dogmatske stranke/partije & sustavi, materijalističko-dogmatska znanost (uključujući i takozvanu duševnu znanost, odnosno psihologiju (psyche=duša,dah - a za dah bismo mogli reći da je u smislu zraka-plina fizički odraz duševno-astralnog, u neku ruku), koja je u biti u svojim temeljima materijalistička, mada ima zgodnih stvari unatoč tomu), štovaoci novca, moderno školski dogmatici i tako
dalje....

uglavnom, poanta je u tome da je danas prisutno sljepo štovanje u što-šta (pa moglo bi se reći da je na djelu i brain-washing iliti ispiranje mozga -- psiho programiranje, subliminalne poruke i slično) i da postoje mnoga stada sa ovim ili pak onim uvjerenjima u ovo ili ono i razno-raznim predrasudama, baš onako kako je u tom dijelu predavanja naznačeno (s naglaskom na to da je danas to još više izraženo u širem obimu u raznim sferama no u štajnerovo doba!), i primjereno je da u današnjem dobu proširimo i konkretiziramo ono što je još tada rečeno u tom predavanju i uviđamo da je

puno toga uočljivo pomnim proučavanjem, pa i da kažemo da se puno toga obistinilo i da se obistinjava ili će se obistiniti kad-tad....

i bitna stvar u svemu tome je da se vidi neka takoreći šablona, neki uzorak i neki eventualno nejasan smjer kuda to vodi, mada se zapravo vidi di vodi u nekim aspektima-dimenzijama prilično jasno, dok negdi biva pomalo nejasno, ali i to bi bilo neko trenutačno stanje s kojega će kad-tad otpasti magla u većoj ili manjoj mjeri - bitan je trud i napor u razmagljivanju, a drugim dijelom i ravnomjernost (a kad treba stisnuti gas, onda treba nagaziti, ali opet odmjereno), a i trećim dijelom još svašta nešta je bitno u cijeloj priči...

i drugi niz predavanja koji se nadovezuje na ovo jeste: Rudolf Steiner-
Ravnoteza_u_svijetu_i_covjeku_Lucifer_i_Arhiman -
-[http://www.4shared.com/document/ljmNKKE ...](http://www.4shared.com/document/ljmNKKE...)
za_u_s.htm

-Evo moje tajne. Vrlo je jednostavna. Dobro se vidi samo srcem.Bitno je očima nevidljivo...
-Vrijeme što si ga posvetio svojoj ruži čini tu ružu toliko dragocjenom...
-Ljudi su zaboravili tu istinu, ali ti je ne smiješ zaboraviti. Zauvijek si odgovoran za ono što si pripitomio. Odgovoran si za svoju ružu..

